

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานอธิการบดี กองกลาง งานประชุม โทร. ๓๐๓๖ โทรสาร ๓๐๓๗

ที่ ศธ ๐๕๒๓.๑.๑.๖/๓๘๗

วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง แจ้งมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์/รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์/

ผู้อำนวยการสถาบันป๋มเพาะวิสาหกิจ/ผู้อำนวยการกองแผนงาน/ผู้อำนวยการกองแนะแนวและ
ศิษย์เก่าสัมพันธ์

ตามที่มหาวิทยาลัยได้เสนอของบประมาณ ประจำปี ๒๕๖๐ ตั้งแต่วันที่ ๓-๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ ณ รัฐสภา กรุงเทพมหานคร นั้น โดยกองแผนงานได้สรุปข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อคำถาม เสนอคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเพื่อทราบและพิจารณา ๓ ส่วน ดังนี้

๑. ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อคำถามของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (กมธ)

๒. ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อคำถามของอนุกรรมการการครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัด และกลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ (อนุฯ กมธ)

๓. ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อคำถามของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ในการพิจารณาแผนงาน บุคลากรระดับคุณภาพการศึกษา

ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้ นั้น

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการประชุม ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ รับทราบ และมีข้อเสนอแนะพอสรุปได้ ดังนี้

๑. ควรพิจารณาหลักสูตรการเรียนการสอนใหม่ ๆ เพื่อดึงดูดนักศึกษาและเพิ่มจำนวนนักศึกษาให้มากขึ้น

๒. งานวิจัยเกี่ยวกับเห็ดหลินจือ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีฐานเรียนรู้เกี่ยวกับเห็ดชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะเห็ดหลินจือที่สามารถผลิตและจำหน่ายในราคาไม่แพง ดังนั้น ควรมีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน หรือการแปรรูปอย่างอื่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับงานวิจัย และสามารถกระจายองค์ความรู้สู่ชุมชนในทุกกระดับ และชุมชนสามารถนำไปต่อยอดเพื่อประกอบอาชีพและเพิ่มรายได้สู่ชุมชนได้ ดังนั้น งานวิจัยเห็ดหลินจือควรเป็นมากกว่าฐานเรียนรู้ จะทำให้ได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้น

๓. ควรเร่งพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับโครงการสร้างผู้ประกอบการใหม่
เชิงสร้างสรรค์และนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะนักศึกษา ประชาชน และผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงเชื่อมโยงผู้ประกอบการที่เข้ารับการบ่มเพาะ ในการช่วยเหลือ
และดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจร่วมกัน ตลอดจนเชื่อมโยงกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ โดยต้อง
พิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลให้รอบด้าน ทั้งด้านกฎหมาย การจัดสรรผลประโยชน์ให้นักวิจัย
ข้อมูลย้อนหลังเกี่ยวกับ Start Up ย้อนหลังของมหาวิทยาลัยว่ามีจำนวนเท่าใด รวมถึงต้องม
ีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก เช่น กรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เข้ามามีส่วน
ร่วมและเป็นที่ปรึกษาในการบริหารจัดการโครงการฯ ด้วย

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติ ดังนี้

๑. มอบให้ผู้อำนวยการสถาบันบ่มเพาะวิสาหกิจ นำข้อเสนอแนะจากที่ประชุม
เรื่อง Start Up ไปพิจารณาดำเนินการ และสรุปผลเสนออธิการบดีเพื่อทราบและพิจารณา

๒. มอบให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาฯ และผู้อำนวยการกองแนะแนว
และศิษย์เก่าสัมพันธ์ นำข้อเสนอแนะเรื่องการส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้
นักศึกษาผิคนัดชำระหนี้กองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา (กยศ.) จากคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ไปพิจารณาดำเนินการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กชพร ศิริโกคากิจ)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการบริหารฯ

รายงานผลการเข้าร่วมชี้แจงงบประมาณพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560

สรุปข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อคำถามของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 (กมธ)

เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2559

กมธ. พลเรือเอกอมรเทพ ณ บางช้าง

1. วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งสำคัญอยากให้วิสัยทัศน์เป็นไปตามหลักวิชาการ สะท้อนศักยภาพของแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งควรมีประเด็นที่เป็นความท้าทายที่ชัดเจนที่จะมุ่งไปสู่ ภายในกรอบระยะเวลาที่ต้องระบุไว้ให้ชัดเจนด้วย เพราะวิสัยทัศน์เป็นจุดมุ่งของมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์รวมจิตใจให้ทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนไปสู่อย่างป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยในส่วนของมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีความชัดเจนในอัตลักษณ์ความเป็นเลิศด้านการเกษตร

กมธ. ศ.นิสสารักษ์ เวชยานนท์

2. แนวคิดเรื่องการศึกษาสมัยใหม่ในหลายสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ คือใครอยากเรียนต้องได้เรียน แต่จะจบหรือไม่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่เข้มข้น

3. Trend ของการศึกษาคณะไม่ควรมีแล้ว เพราะการแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งต้องใช้ความรู้จากหลายศาสตร์อีกทั้งเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในทางวิชาการที่ปัจจุบันสามารถข้ามไปมาระหว่างศาสตร์ต่าง ๆ คนที่สังคมต้องการนอกจากมีความรู้ ต้องอาศัยการมีทักษะจากการฝึกฝน ดังนั้นอาจารย์ต้องเปิดใจกว้าง ไม่ปิดกั้นให้ผู้อื่นเข้ามาในมหาวิทยาลัย/คณะ ซึ่งจะกลายเป็นการทำร้ายลูกศิษย์ของตนเองในขณะที่ลูกศิษย์ต้องการมุมมองทางวิชาการที่หลากหลาย คำถามคือแต่ละมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการสิ่งใดสำหรับเตรียมรองรับการเรียนการสอนแบบใหม่ไว้บ้างหรือไม่ อย่างไร

4. เรื่องงบประมาณแผ่นดินที่มีจำกัด มหาวิทยาลัยต้องอาศัยเงินนอกงบประมาณจากผู้เรียนที่ไปเสริมจากการสอนภาคพิเศษ แต่เนื่องจากปัจจุบันโลกเปลี่ยนไปแล้ว ต่อไปคนจะเกิดน้อยลง การศึกษาก็จะเปลี่ยนไป ส่วนมากคนวัยศึกษา หรือวัยทำงานได้ใช้เวลาในการเรียน(ทั้งเพื่อเข้าสู่ระบบการทำงานและเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะกันไปหมดแล้ว) หรือมีก็เป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับความสามารถในการรองรับของสถาบันการศึกษา คำถามคือแต่ละมหาวิทยาลัยเตรียมตัว ปรับตัวอย่างไร มีกระบวนการให้บุคลากรในองค์กรได้รับรู้ เข้าใจและร่วมกันเตรียมรับมือเตรียมความพร้อมในเรื่องดังกล่าวแล้วหรือไม่ อย่างไร

5. สถาบันวิทยาลัยชุมชนได้รับจัดสรรงบประมาณสูง ประมาณ 733 ล้านบาท โดยมีจุดเน้นเพิ่มคุณภาพสำหรับการศึกษาระดับอนุปริญา ปวช. , ปวส. ซึ่งดีแล้วเพราะปัจจุบันปริญญาประเทศไทยเพื่อแล้ว โดย KPI ควรมีเกี่ยวกับ Employ Ability Index ที่ระบุให้ชัดเพื่อให้เห็นผลลัพธ์ว่าหากสถาบันฯ ดำเนินการตามภารกิจดังกล่าวสำเร็จแล้วระยะเวลารองานของผู้สำเร็จการศึกษาควรต้องลดลงในอัตราส่วนเท่าไร แต่ปรากฏว่าตัวชี้วัดที่สถาบันฯ เสนอมาไม่ได้เป็นเช่นนั้น อีกทั้งสาขาที่เปิดสอนผู้เรียนสูงสุด 2 อันดับ 1) การปกครองท้องถิ่น 2) การจัดการทั่วไป ซึ่งเป็นสาขาที่เฟ้อแล้ว คำถามรวบยอดคือเราผลิตคนในสาขาเหล่านี้ออกมาจำนวนมาก แต่ทำไมบ้านเมืองยังคงมีปัญหามากมาย นี่คือ OUTCOME ซึ่งทุกสถาบันการศึกษาที่ผลิตคนต้อง

คำนึงถึง OUTCOME ไม่ใช่ OUTPUT เพราะสาขาวิชาที่ผลิตง่ายไม่ได้หมายความว่าตอบโจทย์ความต้องการหรือแก้ไขปัญหาของประเทศได้

6. ประเด็นภาษาอังกฤษซึ่ง กมธ.ได้ฝากสำนักงานคณะกรรมการพื้นฐานการศึกษาไปแล้วนั้น ปรากฏว่าในระดับมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษก็ไม่ได้ดีกว่าระดับมัธยมศึกษา ทั้งๆ ที่เรียนมามากกว่า คำถามคือทำอย่างไรอุดมศึกษาถึงจะพัฒนาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น หรือให้ดีกว่าระดับมัธยมศึกษา

กมธ. ศศ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ

7. สถานการณ์อุดมศึกษาไทยมีแนวโน้มจำนวนผู้เรียนจะมีน้อยลง จึงมีคำถามเชิงปริมาณว่าแต่ละมหาวิทยาลัยมีจำนวนนักศึกษาใหม่เพิ่มขึ้น เท่าเดิม หรือลดลง อย่างมีนัยสำคัญอย่างไร ในเชิงคุณภาพตามตัวชี้วัดเท่าที่พอวัดได้คืออัตราการมีงานทำ หรือมีการได้งานในกรอบระยะเวลาเร็วช้ามากน้อยอย่างไร

8. สำหรับมหาวิทยาลัยที่ยังไม่ออกนอกกรอบ มีมหาวิทยาลัยใดที่มีความคิดจะออกนอกกรอบหรือไม่ภายในเวลาเมื่อใด กมธ. จะได้เห็นภาพใหญ่ของอุดมศึกษาในปัจุบันประมาณหน้า

9. มหาวิทยาลัยได้สนองนโยบายของรัฐบาลนี้ 2 เรื่องหลักๆ หรือไม่ อย่างไร ได้แก่เรื่องไทยแลนด์ 4.0 กับเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยเป็นผลงานของมหาวิทยาลัยที่ทำงานนอกมหาวิทยาลัย อาจจะเป็นหนึ่งมหาวิทยาลัยหนึ่งจังหวัด ฯลฯ

10. ถ้ามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ กับมหาวิทยาลัยนครพนมที่มีการหลอมรวมเพื่อเป็นประสบการณ์และประโยชน์สำหรับการจัดการอุดมศึกษา ว่ามีประสบการณ์อย่างไรบ้างหลังการหลอมรวมต่างมหาวิทยาลัยในจังหวัดเดียวกัน มีอุปสรรคอย่างไรหรือไม่ เพราะแนวนโยบายคือไม่เพิ่มจำนวนสถาบันอุดมศึกษา หากรวมกันได้ก็เห็นควรให้รวมตามความเหมาะสม โดยขอทราบข้อมูลปัญหาอุปสรรคของสถาบันที่มีการหลอมรวมไปแล้วเพื่อประกอบการพิจารณาการบริหารจัดการศึกษาทั้งอุดมศึกษา และวิทยาลัยชุมชน

11. แต่ละมหาวิทยาลัยจะเลือกเสนอของบในแผนงานใดในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ หากให้เลือกเพียงแผนงานเดียว จะได้บันทึกไว้ในปี 2560 เพื่อเป็นประโยชน์กับแนวทางการงบประมาณต่อไปในปี 2561

กมธ. ศิริพล ยอดเมืองเจริญ (อ.พิเศษ สอนประจำที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงมา 20 กว่าปี)

12. ขอทราบความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยเปิด และมหาวิทยาลัยที่เน้นสอนบัณฑิตศึกษา คือมหาวิทยาลัยรามคำแหง และนิด้า เพื่อเป็นมุมมองประสบการณ์เกี่ยวกับการอุดมศึกษา ซึ่งมีคำว่า “จ่ายครบ จบแน่” จากมหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งที่กระทบต่อคุณภาพการศึกษาในภาพรวม และค่านิยมของการศึกษาที่สมัยก่อนเน้นความอดทน แต่สมัยนี้อยากจะจบเร็วๆ

13. เหตุผลที่งบประมาณที่แต่ละมหาวิทยาลัยได้รับในวงเงินงบประมาณที่แตกต่างกันมากคืออะไร เกณฑ์การจัดสรรคืออะไร สำนักงบประมาณพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลอะไร เพราะภารกิจการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ไม่น่าจะแตกต่างกันมาก

14. ตามที่มหาวิทยาลัยในต่างประเทศหลายแห่งเช่นในเยอรมัน ได้จัดการศึกษาที่เน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้นนั้น เป็นไปได้หรือไม่ที่ในมหาวิทยาลัยไทยจะดำเนินการในลักษณะเดียวกัน เช่นอาจจัดกลุ่มอาจารย์ผู้สอนเพื่อนำเสนอ PILOT PROJECT เดียวร่วมกันเพื่อเสนอของบประมาณในการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ

เพื่อเป็นกรณีตัวอย่างในลักษณะ “อาจารย์ปฏิบัติได้ - สอนได้” W/L (Working/Learning) ที่เน้นการทำงานบูรณาการกับการเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพราะจากหากสายวิชาการไม่เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงก่อนการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษา ก็จะทำให้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นได้ช้า

กมล วันชัย ศาวทุพลทัต

15. สาขาวิชาสำคัญสาขาหนึ่งที่ควรได้รับการสนับสนุนเพราะมีการขยายตัวในภาคธุรกิจมากคือโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นสาขาที่นอกจากวิชาการที่หาได้ง่ายแล้วยังต้องอาศัยเน้นการปฏิบัติโดยมีตัวอย่างคือที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้มีความร่วมมือกับเอกชนในการออกแบบหลักสูตรให้มีการปฏิบัติเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นในอุดมศึกษา แต่ละมหาวิทยาลัยควรวางกรอบ กำหนดแนวทางการจัดทำหลักสูตรให้รองรับความต้องการตลาดว่าควรเน้นไปที่จุดใด อาจเริ่มทำบางมหาวิทยาลัยก่อน และใช้เป็นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ระหว่างกัน เพราะเป็นโลจิสติกส์เป็นวิชาชีพที่กำลังขาดแคลน และเป็นสาขาที่สามารถสร้างรายได้สูงกับบัณฑิต โดยปัจจุบันส่วนใหญ่มีเฉพาะบริษัทที่เป็นสาขาของต่างชาติเข้ามาดำเนินธุรกิจด้านนี้ จึงเป็นโจทย์ว่าทำอย่างไร มหาวิทยาลัยจะสร้างคนสร้างธุรกิจด้านนี้ให้กับคนไทยเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการขนส่งในภูมิภาค

16. มหาวิทยาลัยนครพนม ที่มีวิทยาลัยการบินนานาชาติ ควรมีการวางหลักสูตรประสานกันร่วมกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง สถาบันการบินพลเรือน เพื่อสร้างและต่อยอดวิชาชีพในธุรกิจการบินและธุรกิจที่เกี่ยวข้องนอกจากสอนให้จบปริญญาตรีด้านเทคนิคการบิน เช่น Air Traffic Control ,ช่างเครื่อง , QC รองรับอนาคตที่ไทยจะมีสนามบินมากขึ้นซึ่งแม้จะลงทุนสูง แต่จะคุ้มค่าถ้าแผน/เป้าหมายชัดเจน ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องมุ่งหวังแต่ในระดับปริญญาตรี คือเน้นด้านการปฏิบัติให้มาก พร้อมขอถามเรื่องตลาดงานของบัณฑิตที่จบไปแล้ว มีแผนเกี่ยวกับความสามารถมีงานทำ วิชาชีพ ใครรองรับได้บ้าง จำนวนเท่าใด เพราะตอนนี้แผนที่นำเสนอยังไม่ชัดเจน ว่าจบออกไปแล้วจะเข้าสู่ตลาดงานตรงไหนได้บ้าง เพื่อให้มีการวางแผนให้ครอบคลุมตลอดสายตั้งแต่การเรียนการสอน เมื่อมีความชัดเจนจะทำให้พิจารณางบประมาณได้ง่ายขึ้น เช่นการขอครุภัณฑ์การเรียนการสอน ต้องเสนอขอให้ครบถ้วนทั้งระบบและให้เป็นไปตามมาตรฐาน ไม่ควรขอหรือจัดสรรกันครั้งๆ กลางๆ เพราะธุรกิจการบินเป็นเรื่องละเอียดอ่อน

กมล ดวง อ้นทะไชย

17. ปัญหาตัวเลขสถิติข้อมูลจากกลุ่มมหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยเฉพาะ สถาบันวิทยาลัยชุมชน ส่วนใหญ่มีตัวเลขผู้สำเร็จการศึกษาในปี 2557 ที่ไต่งานทำสูงมาก ม.รามคำแหง 78% ม.ศิลปากร 81% มสธ 76% นิศา 92% สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน 91% สถาบันวิทยาลัยชุมชน 93% ในขณะที่ตัวเลขล่าสุดจากสื่อมวลชนกลับมีผู้ตกงานเพิ่มสูงขึ้น จึงขอความชัดเจนว่าเหตุใดข้อมูลจึงแตกต่างกัน หรือเพียงจะมีปัญหาภาวะตกงานในปี 2558-2559 หรืออย่างไร

18. ปีงบประมาณ 2555 สกอ. จัดตั้ง UBI (ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ) ขึ้นมา ตัวเลข Start Up ในปี 2556 มีเพียง 265 ราย, ปี 2557 มี 278 ราย, ปี 2558 มี 189 ราย, ปี 2559 มี 111 ราย แสดงถึงพัฒนาการที่ถดถอยลง หมายถึงศูนย์บ่มเพาะฯ ที่จัดตั้งขึ้นดำเนินการไม่บรรลุเป้าหมาย หรือไม่ได้ถูกใช้ให้เป็นไปตามแผนใช้หรือไม่ โดยในปี 2560 สกอ.ตั้งงบประมาณสำหรับ UBI ที่กำหนดตัวชี้วัดในการบ่มเพาะผู้ประกอบการด้วยค่า

เป้าหมายที่ลดลงเหลือเพียง 100 ราย หมายถึงมหาวิทยาลัยใช้ศูนย์นี้น้อยใช้หรือไม่ คำถามต่อกรณีนี้คือสำนักงานงบประมาณสามารถทบทวนการพิจารณาความจำเป็น คำนวณของการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดตั้งศูนย์นี้ได้หรือไม่ ถ้าโอกาสใช้งบประมาณให้บรรลุเป้าหมายมีไม่มาก อาจพิจารณานำเงินส่วนนี้ไปรวมตรงกลางเป็นกองทุนไว้ให้ผู้เรียนอาชีวะ ปวช. ปวส. ใช้แทนจะเหมาะสมกว่าใช้หรือไม่ อย่างไร เพราะอาจมีความเป็นไปได้หรือโอกาสที่จะมี Start Up ที่มากกว่า ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือรัฐอาจมีนโยบายในการส่งเสริม Start Up เช่นงดเว้นภาษีในระยะ 5 ปีแรก โดยมีคำถามต่อเนื่องหรือข้อสังเกตคือนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จบมาแล้วมีร้อยละการเป็นผู้ประกอบการในสัดส่วนที่น้อยกว่าสายอาชีวะใช้หรือไม่

7. จากการชี้แจงของ สกอ. ต่อ กมธ. เชื่อมโยงกับการชี้แจงฯ ของมหาวิทยาลัย ในประเด็นที่ไทยกำลังก้าวเข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 กลไกสำคัญที่ต้องช่วยรัฐบาลในการขับเคลื่อนเรื่องดังกล่าวเป็นด้านหน้าคือมหาวิทยาลัย โดยรัฐเน้นการปฏิรูปอย่างน้อย 3 ด้าน เศรษฐกิจ การศึกษา และ งานวิจัยและพัฒนา (R&D) แต่เมื่อพิจารณางบประมาณของมหาวิทยาลัยแล้วพบว่ามีเงินและจำนวนโครงการไม่สูงพอที่จะตอบโจทย์ไทยแลนด์ 4.0 ได้ จึงขอให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาความเป็นไปได้ในการเพิ่มงบประมาณงานวิจัยและพัฒนาให้กับมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปวิจัยและพัฒนาให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ที่จะช่วยขับเคลื่อนนโยบาย ตอบโจทย์รัฐบาล เพื่อนำไปใช้ UBI ของมหาวิทยาลัยให้สามารถสร้างผู้ประกอบการรายใหม่เพิ่มขึ้น เพราะนักศึกษาสมัยใหม่น่าจะมีศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการได้ดีหากมีทุน มีงานวิจัยเพียงพอในการสนับสนุน แต่ในขณะเดียวกันก็มีมหาวิทยาลัยบางแห่งที่วงเงินวิจัยค่อนข้างสูงและจำนวนโครงการวิจัยหลายเรื่อง แต่บางเรื่องเป้าหมายของงานวิจัยเมื่อเทียบกับผลที่คาดว่าจะได้รับนั้นมีความไม่คุ้มค่า เช่นงานวิจัยเห็ดหลินจือ มีผลที่คาดว่าจะได้รับคือต้องการให้เกิดศูนย์เรียนรู้เท่านั้น ทั้งที่มีอยู่แล้ววิจัยกันหนักมาก มีการจำแนกแจกแจงประเภทคุณภาพ คุณค่าละเอียด จึงขอให้มหาวิทยาลัยและสำนักงานงบประมาณทบทวนกันว่าควรให้ได้ผลออกมาเป็น R&D หรือ Innovation จะคุ้มค่ากับงบประมาณที่ลงไปมากกว่าเพียงได้ศูนย์เรียนรู้เท่านั้นใช้หรือไม่

กมธ. นิพนธ์ นราพิทักษ์กุล (อดีต ผู้ว่าราชการจังหวัด และนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

8. จากการชี้แจงของผู้แทนอธิการบดีจะเห็นได้มางบประมาณเน้นไปที่งานประจำเป็นส่วนใหญ่ จึงไม่สามารถที่จะขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ได้

9. ให้ข้อเสนอแนะแต่ละมหาวิทยาลัยต้องกำหนดวิสัยทัศน์ที่สะท้อนจุดเด่นของตนเองให้ชัดเจน

10. มหาวิทยาลัยต้องคิดนอกกรอบ จะคิดในกรอบเดิมเมื่อ 10-20 ปีก่อนไม่ได้แล้ว เพราะผลพวงจากการศึกษาในอดีตคือปัจจุบันบัณฑิตล้นตลาดจำนวนมากอย่างไม่มีระบบ ไร้ทิศทาง

11. มหาวิทยาลัยจะหาอย่างไรเพื่อให้การศึกษาเป็นหนึ่งในรายได้หลักของประเทศ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของรัฐบาลประยุทธ์ 1 ที่กำหนดเป็นแผนระยะ 5 ปี 10 ปี ร้อยเรียงมานั้น เป็นไปได้หรือไม่ที่มหาวิทยาลัยจะก็แบ่งก็ได้ที่มีการกำหนดชัดเจนว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาที่สามารถดำเนินการกิจการนำรายได้เข้าประเทศ มีจำนวนนักศึกษาต่างชาติเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดหรืออย่างมีนัยสำคัญ จะหาอย่างไรให้ประเทศเพื่อนบ้านมาเรียนที่ไทย โดยให้ไปศึกษาดูกรณีบางประเทศที่รายได้อันดับต้นๆ ของรัฐมาจากรายได้จากการศึกษา ทำอย่างไรพัฒนาการศึกษาไทยให้เป็นที่น่าเชื่อถือ สร้างความเชื่อมั่นกับผู้ที่จะตัดสินใจมาเรียนว่าเรียนจบจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทยแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการ

ประกอบอาชีพ/เป็นผู้ประกอบการได้ในระดับดีมาก เพื่อเสริม หรือทดแทนรายได้หลักปัจจุบันของประเทศจากการท่องเที่ยว หรือผลิตผลการเกษตรเพียงเท่านั้น ดังนั้นเรื่องของคุณภาพการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะช่วยเรื่องรายได้นำเข้าประเทศต่อไปควรกำหนดแผนเพื่อให้มีชาวต่างชาติต้องการมาเรียนต่อบัณฑิตศึกษาที่นิคัเพิ่มขึ้น หรือต้องการมาเรียนเกี่ยวกับเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ หรือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เพิ่มมากขึ้น ฯลฯ จึงเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยต้องคิดใหม่ ไม่เช่นนั้นปีงบประมาณต่อ ๆ ไป ก็จะมาเสนอของบประมาณกันในลักษณะเดิมๆ อีก ซึ่งยังไม่ตอบโจทย์ประเทศเท่าที่ควร เช่นเดียวกับงานวิจัยก็ต้องดำเนินการอย่างจริงจังให้เกิดประโยชน์ต่อโจทย์ประเทศ เช่นมหาวิทยาลัยใดวิจัยเห็ดหลินจือก็ให้ดำเนินการให้ได้องค์ความรู้ที่ครบถ้วนพร้อมแก่การนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง โดยสรุปคือหากมีการเสนอของบประมาณเพื่อนำไปดำเนินงานตามแผนงานที่ตอบโจทย์ประเทศได้ชัดเจนแล้ว วงเงินตามที่พิจารณากันในปี 2560 ยังจะน้อยไป แต่หากเสนอขอแบบเดิมอีกวงเงินที่จะพิจารณาปีต่อไปก็ไม่ควรเพิ่มขึ้น หรือควรน้อยลง จึงฝากให้อธิการบดีทุกมหาวิทยาลัยได้นำไปพิจารณาด้วย

12. สถาบันวิทยาลัยชุมชน หรือมหาวิทยาลัยที่อยู่ใกล้ชุมชนที่มีสภาพปัญหา ควรมีบทบาทในการนำองค์ความรู้ไปบริการวิชาการเพื่อช่วยแก้ไขปัญหามาให้ชุมชน และดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาพร้อมไปพร้อมๆ กัน

กมลธ วรพล โสคติยานุรักษ์

13. ภาพรวมงบประมาณแผ่นดิน 2.72 ล้านล้านบาทนั้น เมื่อพิจารณาส่วนที่จัดสรรให้กับมหาวิทยาลัยโดยรวมแล้วถือว่าน้อยมากที่จะนำไปดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายใดๆ ของรัฐ ซึ่งอาจเป็นเพราะจำนวนมหาวิทยาลัยมีมากเกินไป จึงเหลือหารเฉลี่ยต่อมหาวิทยาลัยน้อย หรือเหตุผลอื่นๆ ก็ตาม จึงขอให้มหาวิทยาลัยใช้ช่องทางในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมจากทางเลือกอื่นๆ โดยอาศัยฐานข้อมูลการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของภาคเอกชนปัจจุบันซึ่งมีมูลค่ากว่า 14 ล้านล้านบาท สูงกว่า GDP ประเทศไทย ถ้าทำให้งบเงินดังกล่าวส่วนหนึ่งมาเข้าระบบการศึกษาไทย แม้เพียง 0.001% ก็จะเป็นวงเงินถึง 14,000 ล้านบาทแล้ว ทำอย่างไรจึงจะเข้ามาได้ ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยกับภาคเอกชนขาดความเชื่อมโยงกันในระดับที่มากพอ โครงการความร่วมมือระหว่างกันยังมีน้อย มหาวิทยาลัยเข้าไม่ถึง เอกชนไม่เข้ามา ประกอบกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยค้นคว้าวิจัยก็ยังเป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ในเชิงธุรกิจการค้าเท่าที่ควร อาจารย์ก็ทำงานไป เสนอขอได้ตำแหน่งไป แต่ประเทศชาติเอาไปใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ เอกชนขาดตัวช่วยในการเพิ่มผลิตภาพผลิตผลส่งผลให้ประเทศไทยไม่มีนวัตกรรมใหม่ๆ ที่สร้างมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ในขณะที่ขนาดของงบประมาณวิจัยของประเทศที่มีอยู่เพียง 0.3 ของ GDP ซึ่งถือว่ามีส่วนน้อยมากที่ประเทศหนึ่งในโลก จึงเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยหาแหล่งเงินทุนวิจัยจากภาคเอกชน โดยรัฐจะมีการกำหนดกลไกเสริมได้แก่หากเอกชนใดกำหนดให้ปีใดมีงบวิจัยจำนวนเท่าใดก็ตาม สามารถหักภาษีได้ถึง 300% เช่น 100 ล้านบาทที่ออกมา จะสามารถหักภาษีได้ 300 ล้านบาท เท่ากับปีนั้นไม่ต้องเสียภาษีเลย เป็นต้น โดยมีเงื่อนไขว่า 100 ล้านบาทนั้นต้องเป็นความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาระหว่างภาคเอกชนกับมหาวิทยาลัย เพราะจริงๆ แล้วภาคเอกชนมีข้อจำกัดที่ต้องการนักวิจัยไปช่วยพัฒนาธุรกิจ ในขณะที่มหาวิทยาลัยจะได้ทำผลงานวิจัยเชิงธุรกิจที่ตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจได้ตรงเป้าหมายมากขึ้น เป็นประโยชน์ในระยะยาว ซึ่งอาจได้รายได้จากลิขสิทธิ์ทรัพย์สิน

ทางปัญญาได้เพิ่มขึ้น ส่วนการตลาดการผลิตเป็นภาระส่วนที่ภาคเอกชนดำเนินการอยู่แล้ว ความร่วมมือดังกล่าวในอีกทางหนึ่งจะเป็นการบังคับให้อาจารย์มหาวิทยาลัยคิดทำวิจัยในเรื่องที่เกิดผลในการตอบ โจทย์ประเทศมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านการแพทย์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ การเกษตร เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ วัสดุศาสตร์ ฯลฯ ต่าง ๆ เหล่านี้ มหาวิทยาลัยอาจเสนอโครงการให้ภาคเอกชนอีกทางหนึ่ง เพื่อเพิ่มช่องทางในการได้รับสนับสนุนงบประมาณ ความร่วมมืออย่างจริงจังในลักษณะจำเป็นที่ต้องเกิดขึ้น อย่างรวดเร็วเพื่อให้มหาวิทยาลัยอยู่ได้ ไม่เช่นนั้น กมธ. ก็จะยังคงเห็นการกำหนดวิสัยทัศน์ของแต่ละ มหาวิทยาลัยที่มุ่งเป็นอันดับที่ 10 ของประเทศในด้านต่าง ๆ แทนที่จะเป็นอันดับที่ 10 ของเอเชีย หรือของโลก โดยให้อาจารย์กรณีตัวอย่างมหาวิทยาลัยในอาเซียนเช่นสิงคโปร์ มีมหาวิทยาลัยเป็นอันดับ 7-9 ของโลก และมีมาเลเซียตามติดๆ แล้ว ดังนั้นจึงเห็นควรให้มหาวิทยาลัยไปใช้แหล่งเงินวิจัยจากภาคเอกชนให้มากขึ้น โดย กมธ. วรพล ยินดีรับเป็นผู้ประสานงานให้ เพื่อให้เกิดผลการดำเนินงานจากการวิจัยแก่อาจารย์ นักศึกษา ใด้งาน ได้ฝึก ได้ทำ ให้เป็นประโยชน์ทั้งในแง่เกิดองค์ความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานได้ในฐานะเป็นส่วน หนึ่งของภาคธุรกิจ เพราะทุกวันนี้บัณฑิตปฏิบัติงานไม่เป็น ออกไปทำงานไม่ค่อยมีเอกชนอยากรับ ทำงานไม่ เป็น ต้องใช้เวลาและงบประมาณในการฝึกใหม่ ทำใหม่ หมายความว่าที่เรียนไปไม่ได้ใช้ มหาวิทยาลัยต้องใช้ โอกาสนี้ในการเชื่อมโยงให้ได้ว่าเอกชน/ตลาดต้องการอะไร เพื่อจะได้ผลิตบัณฑิต/งานวิจัยที่สอดคล้องตรงตาม ความต้องการ นอกจากนั้นก็จะเป็นการพัฒนานวัตกรรมของประเทศในระยะยาว และอีกอย่างคืออยากให้ บุคลากร นักศึกษา บัณฑิตของมหาวิทยาลัยต่อยอดยกระดับผลงานวิจัยให้นำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการได้ ด้วย เพราะบัณฑิตที่ไปก่อตั้งธุรกิจของตนเองย่อมนำมาซึ่งเงินทุนสนับสนุนมหาวิทยาลัยได้มากกว่าผู้ทำงานรับ เงินเดือนในระบบ เพราะฉะนั้น Start Up จึงจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งเพื่อให้คนกลุ่มนี้กลับมาสนับสนุน มหาวิทยาลัยในระยะยาวได้ โดยในส่วนภาครัฐก็จะพิจารณาส่งเสริมกลไกเรื่องนี้เพิ่มเติมที่เช่นการใช้ เครื่องมือโดยการยกเว้นภาษีระยะ 5 ปี 10 ปี สิ่งเหล่านี้เริ่มเกิดขึ้นแล้วในเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน 2559 ที่ ผ่านมาแล้ว มหาวิทยาลัยสามารถนำไปใช้ตามช่องทางได้ เป้าหมายจำนวนผู้ประกอบการใหม่ของ UBI จึง ควรเพิ่มขึ้น ไม่ใช่ลดลงอย่างที่เป็นอยู่ และหวังว่ามหาวิทยาลัยจะพัฒนาไปสู่การเป็น Science Park และ Comercial Park ให้มากขึ้น โดยต้องสร้างอาคารสิ่งปลูกสร้างให้น้อยลง และสร้างระบบ ตลอดจนความ ร่วมมือกับภาคเอกชนเข้ามาแทนที่

กมธ. สมชัย สัจจพงษ์ (กระทรวงการคลัง ,ประธานกองทุน กยศ.)

14. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษา ไม่เบี้ยวหนี้ กองทุน กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา (กยศ.) โดยมีข้อมูลว่าปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากมหาวิทยาลัยไม่ใส่ใจที่จะทำเอกสาร ประกอบสัญญาให้ครบถ้วน ทำให้นักศึกษาที่เบี้ยวหนี้มีช่องทางว่าแม้ถูกฟ้องคดี โอกาสที่กองทุนฯ จะแพ้คดีก็มี มากกว่า จึงขอให้ทุกมหาวิทยาลัยใส่ใจในการผลิตกำลังคนที่มีจริยธรรมพื้นฐาน

กมธ. วรพล โสคติยานุรักษ์

15. เสนอแนะเพิ่มเติมเสริม กมธ. สมชัยในประเด็นการเบี้ยวหนี้กองทุน กยศ. นั้นได้มีการทำความเข้าใจ โดยทำเป็นหนังสือเวียนอย่างไม่เป็นทางการขอความร่วมมือกับบริษัทจดทะเบียนเงินทุนตลาดหลักทรัพย์ ไม่ให้รับพนักงานที่มีประวัติ NPL กับกองทุน กยศ.

กมธ. พลเอกอดุลย์เดช อินทะพงษ์

16. การผลิตนักศึกษาเข้าสู่ธุรกิจการบิน ได้เปิดมาก็ปี มีผู้สำเร็จการศึกษากี่รุ่น ผลิตแล้วสามารถทำงานได้เลย หรือต้องไปศึกษาเพิ่มเติมก่อนเข้าสู่ระบบทำงานหรือไม่ อย่างไร สัดส่วนการเรียนภาคทฤษฎี-ภาคปฏิบัติของหลักสูตรเป็นเท่าใด มีการติดตามผลหรือไม่ว่าบัณฑิตที่จบมาแล้วเข้าสู่อาชีพที่ตรงสาขาในธุรกิจการบินได้มากน้อยเพียงใด มีผู้ตกงาน หรือไปทำอาชีพอื่นนอกสาขาธุรกิจการบินหรือไม่ ค่าเล่าเรียนหลักสูตรเกี่ยวกับธุรกิจการบินเท่าหรือสูงกว่าหลักสูตรในสาขาวิชาโดยทั่วไปหรือไม่ อย่างไร มหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรนี้ได้มีการประสานความต้องการกำลังคนด้านนี้กับภาคธุรกิจเอกชนหรือไม่อย่างไร เพราะเป็นสาขาธุรกิจที่มีแนวโน้มจะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นในอนาคต

สรุปข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อคำถามของคณะกรรมการการครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง
หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัด และกลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 (อนุฯ กมธ)

เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2559

รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการเกษตรเป็นหลัก ปัจจุบันมีอายุ 82 ปี โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ ใน Road Map ระยะ 15 ปี ช่วง 5 ปีแรก ซึ่งอยู่ในช่วงแผนฯ 11 เน้นการวิจัยเรื่องเกษตรอินทรีย์ อาหารสัตว์อินทรีย์ เมล็ดพันธุ์อินทรีย์ , 5 ปีที่สอง ซึ่งอยู่ในช่วงแผนฯ 12 เน้นเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว, 5 ปีที่สาม ซึ่งอยู่ในช่วงแผนฯ 13 มุ่งเข้าสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเชิงนิเวศ โดยจะเน้นเรื่องของการลดละเลิกการใช้สารเคมี

1. ความก้าวหน้าในรายจ่ายลงทุนรายการสิ่งก่อสร้างผูกพันเป็นไปตามแผนและงบประมาณที่ได้รับจัดสรรหรือไม่

การก่อสร้างของสิ่งก่อสร้างผูกพัน 2 อาคารคืออาคารเรียนและปฏิบัติการพลังงานทดแทน และอาคารหอพักนักศึกษา เป็นไปตามแผน จึงไม่สามารถเสนอปรับลดได้

2. มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีงานวิจัยต่อยอดหรือไม่

เนื่องจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นด้านเกษตร งานวิจัยกว่าร้อยละ 80 จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเกษตร เช่น ข้าว ลำไย กล้วยไม้ มุ่งเน้นองค์ความรู้ พัฒนาชุมชน สร้างอาชีพ สร้างงาน โดยมีงานวิจัยต่อยอดเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยด้านการประมง ไก่ประดู่หางดำซึ่งได้มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ที่มีการส่งเสริมให้บริการวิชาการแก่ชุมชน และประชาชนผู้ให้ความสนใจจำนวนมาก

3. มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีงานวิจัยเกี่ยวกับเห็ดหลินจือ ซึ่งมีสรรพคุณมากมาย เช่น ป้องกันไข้หวัด แก้เบาหวาน และสรรพคุณที่ดีอื่นๆ /สมุนไพรหอมๆ และถึงเข้า มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีงานวิจัยหรือไม่ ปัจจุบันมีขายกันมากที่ลำปาง แต่ไม่แน่ใจในมาตรฐานการผลิต

มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีฐานเรียนรู้เรื่องเห็ดต่าง ๆ โดยเห็ดหลินจือของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีราคาสูงกว่าของประเทศจีนประมาณ 8 เท่า ปัจจุบันอยู่ระหว่างจะสร้างโรงงานผลิต และมีนักวิชาการที่เชี่ยวชาญดำเนินการโดยเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอาหารอินทรีย์ ส่วนถึงเข้าและหอมๆมหาวิทยาลัยยังไม่ได้มีการศึกษาวิจัย

4. หากตั้งราคาถูก คุณภาพจะถูกตามไปด้วยหรือไม่ อยากให้มีการพัฒนาคุณภาพให้ดีขึ้นจะได้สร้างมูลค่าเพิ่มขึ้น และมีการผลิตเป็นแคปซูล หรือการแปรรูปอย่างอื่น หรือไม่

มหาวิทยาลัยได้มีการคำนึงถึงมาตรฐานการผลิต โดยการกำกับเชิงนโยบายของท่านอธิการบดี ซึ่งเน้นการเกษตรอินทรีย์ มีเป้าหมายในการปรับจากพื้นที่สีแดง เป็นสีเหลือง และเป็นสีเขียว ให้ลดละเลิกสารเคมี และนำไปสู่การรับรองตามระบบและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

5. ตามเอกสารประกอบการพิจารณา มีรายละเอียดกิจกรรมย่อยวงเงินค่อนข้างสูงคือกิจกรรมที่สร้างโรงงานใช้หรือไม่ อย่างไร

เป็นโรงงานในโครงการอุตสาหกรรมอาหารอินทรีย์จังหวัดเชียงใหม่ที่ได้รับจัดสรรงบประมาณต่อเนื่องกันมา 3 ปี จากปีแรกที่เน้นดำเนินการโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นต้นน้ำก่อน โดยในปีนี้เป็นปีที่ 3 เป็นช่วงการพัฒนาต่อยอดและแปรรูปผลิตภัณฑ์ เนื่องจากเป็นโครงการที่ต้องดำเนินการร่วมกับทางจังหวัดเชียงใหม่ในการให้จังหวัดมีอาหารอินทรีย์ที่เป็นผลิตภัณฑ์สุขภาพและความงาม ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ของโรงงานฯ ในแบรนด์มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจาก ออย.

6. มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีอายุ 82 ปี ถ้าเป็นคนถือว่าอยู่ในวัยชรา แต่นี้เป็นมหาวิทยาลัย ท่านคิดว่าท่านจะประเมินตัวท่านอยู่ตรงขั้นไหนของวัฏจักร Stars, Question Marks, Cash Cows หรือ Dogs หรือกำลังอยู่ในวัฏจักรลง มหาวิทยาลัยแม่โจ้จะไม่มีวันแก่

ตอนแรกอาจจะคิดว่าอยู่ Stars แต่ประเมินแล้วมหาวิทยาลัยแม่โจ้เรายังไม่ถึงขั้นนั้น น่าจะเป็นขั้น Cash Cows

7. ยังคงเป็นวัวอ่อนอยู่ตลอด ?

เหตุที่ไม่ประเมินว่าอยู่ขั้น Stars เพราะถึงแม้ว่า Market Growth ของเรามีอัตราสูงก็จริง แต่ Share ยังไม่ได้สูง ในภาคเกษตร

7. ขอบคุณมาก ถือว่าเป็นคนแรกที่ตอบได้ดี ระดับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่คนจบมีโอกาทำงานง่ายที่สุดในอันดับต้นๆ อย่างไรก็ตามแม้ว่ามหาวิทยาลัยแม่โจ้จะก่อตั้งก่อนแต่ถ้าพูดถึงเรื่อง
การเกษตรก็ต้องยอมรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในหลายๆ เรื่อง แล้วมหาวิทยาลัยแม่โจ้พร้อมหรือยัง
ในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวใน ปี 2560 หรือต้องได้รับจัดสรรงบประมาณ 37-40 ล้านบาทก่อนถึงจะ
เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

ตอนนี้ถ้าตัวชี้วัดประมาณ 5 ถ้าเราประเมินเพื่อก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวในเรื่องการจัดการขยะ การรณรงค์ที่เกี่ยวข้อง ในตัวชี้วัดต่าง ๆ เราสามารถดำเนินการเกินกว่าร้อยละ 70

8. กรณีมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ชี้แจงว่ามีเป้าในการเป็น 1 ใน 10 แสดงว่า มน. ใกล้แล้วในการติดอันดับของประเทศ มน. ก้าวแล้ว แล้วแต่ก้าวของใครแค่นั้น แต่ทั้งนี้อย่าไปยึดติดตัวเลขอันดับมากเกินไป เนื่องจากมาตรฐานแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน สาขาอดนิยมนี่เคยสูงในบางมหาวิทยาลัยก็มีลดลง มีที่อื่นสูงแทน มีเกิดและมีดับหลายสาขาวิชาหลายมหาวิทยาลัย กรณีของมหาวิทยาลัยแม่โจ้อยู่มาได้เช่นนี้ 82 ปี ถือว่าสุดยอด ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะพัฒนาเรื่องการเกษตรขึ้นมาทีหลัง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ยังสามารถอยู่ได้อย่างนี้ ปัจจัยอันดับแรกอาจเป็นเพราะวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เท่ากัน เก่งอย่างไรหากไม่มีเงินเพียงพอก็ลำบาก ตอนนี้นงานวิจัยเกี่ยวกับหมูดำของมหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นอย่างไรบ้าง เป็นโครงการที่น่าสนใจ มีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นโต๊ะที่โรงแรมในเชียงใหม่แล้วหรือไม่ (เบคอนไม่ใช่พะโล้)

ตอนนั้นมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้ดำเนินการพัฒนาการเกษตรครบทุกมิติทั้งด้านพืชและด้านสัตว์ ซึ่งพยายามทำให้ครบ Supply Chain คือทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โครงการวิจัยหมูดำก็เช่นกันได้มีการดำเนินการที่เชื่อมโยงกับชุมชนที่ทำในส่วนของหมูดำอยู่แล้ว

9. มหาวิทยาลัยแม่โจ้ดูเหมือนจะเน้นการดำเนินการที่นำไปสู่การปฏิบัติ Implementation ที่ลงถึงมือ ในขณะที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นเกษตรอีกเรื่องหนึ่ง ต้องแยกกันให้ออก การวาง Position ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นอย่างไร จะวางที่ตลาดบน หรือตลาดล่าง ในกลุ่มมหาวิทยาลัยด้านเกษตรถ้าเทียบกัน เหมือนรถที่หากมีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกเสริมจะตั้งราคาได้ไม่เท่ากัน วันไหนที่มีการเพิ่มอุปกรณ์เสริมราคาก็สามารถตั้งสูงขึ้นได้ ถึงจะเป็นอุปกรณ์ที่ผู้บริโภคเสียเงินเพิ่มแล้วไม่ได้ใช้จริงจังกก็ตาม . จึงขอลามเกษตรเชิงวิถี ไม่ต้องพูดถึงที่จับต้องยาก อย่างพุทธวิถี วัฒนวิถี ที่แล้วแต่คนตีความยกให้เป็นปราชญ์ไป ขอให้ชี้แจงเรื่องชุมชนวิถี สักเรื่อง จะเป็นเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง ฯลฯ ก็ได้ว่าเป็นอย่างไร

สิ่งที่ให้เรา กำลังจะทำต่อจากงานเดิมต้นน้ำที่ได้นำเสนอก่อนหน้านี้ทั้งในเรื่องโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารอินทรีย์ และนวัตกรรมวิจัยต่างๆ ซึ่งได้ดำเนินการมาตาม Road Map ของมหาวิทยาลัย ที่ได้ดำเนินการถึงขั้นของ “จากฟาร์ม ขึ้นมาสู่โต๊ะอาหาร” “From Farm To Table” ซึ่งเราจะได้นำมรดกภูมิปัญญาทั้งหมดมาเพิ่มมูลค่าด้วยวิธีการจัดการและแปรรูปอาหารเชิงสร้างสรรค์ ตอนนี้เรากำลังจะต่อ Keyword อีกหนึ่งตัวที่จะเชื่อมโยงห่วงโซ่อาหารของเกษตรมหาวิทยาลัยแม่โจ้ คือ Eco Gastronomy (การท่องเที่ยวเชิงอาหารและวัฒนธรรม) และ Molecular Gastronomy เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับแหล่งท่องเที่ยวหลักๆ และกระจายปันประโยชน์ด้านรายได้ให้กับแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนต่าง ๆ เพื่อยกระดับมาตรฐานการให้บริการให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูงเพิ่มมากขึ้น อีกหนึ่งเรื่องที่จะเพิ่มมูลค่าให้กับห่วงโซ่ Local Food Supply Chain ที่จะมีการแบ่งปันประโยชน์และกระจายรายได้การท่องเที่ยวให้ได้ดีขึ้น และสิ่งที่กำลังจะทำต่อไปนี้คือการพัฒนาระบบเศรษฐกิจฐานรากด้วยห่วงโซ่อาหาร ซึ่งมี 3 กลุ่มหลักๆ ประกอบด้วย 1) กลุ่ม

เกษตรกรรายย่อย 2) กลุ่มลูกหลานเกษตรกร โดยเฉพาะกลุ่มที่ 2 ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้กำลังดูแลอยู่ คือกลุ่ม Young Farmer คือลูกหลานของเกษตรกรกลุ่มที่ 1 ส่วนกลุ่มสุดท้าย 3) กลุ่มชนเผ่าบนพื้นที่สูง ถือเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญ และเป็นกลุ่มที่ช่วยผลักดันห่วงโซ่อาหาร และมีความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศเกษตรเป็นต้นทุนอย่างดี

10. ตามที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้พูดถึง “From Farm To Table” ทำให้มองภาพถึงการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป ซึ่งจะต้องมี Traceability ต้องสามารถตรวจสอบย้อนกลับมาได้ด้วยว่าอาหารที่ทำมาปลูกมาจากแหล่งไหน รอบการปลูกที่เท่าใด ตรงนี้หากจะทำการศึกษาวิจัยจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบของ EU ซึ่งมีความเข้มงวดมาก คือที่มหาวิทยาลัยนำเสนอได้สร้างความเข้าใจ เห็นภาพจาก Key Point , Road Map ที่มีความเชื่อมโยงกัน ไม่ใช่ใครจะวิจัยอะไรก็ได้ มองเห็นว่าจะมีการทำตาม Road Map ปณิธาน และเป้าของมหาวิทยาลัย สองคือเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพซึ่งแม่โจ้ไม่ได้ดูลงรายละเอียด และไม่จำเป็นต้องดู แต่ก็เชื่อในความหลากหลายในงานของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ นั่นคืองานของมหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ ทั้งหมดที่มาชี้แจงทุกแห่ง รวมอยู่ในงานของมหาวิทยาลัยแม่โจ้(ตามเอกสารประกอบการพิจารณา) เล่มนี้เล่มเดียว ถ้าท่านประธานขยันเปิด มีทั้งเรื่องปลานิล ปลาในกระชัง ผักหวานป่า การเลี้ยงกล้วยไม้แนวตั้ง น่าสนใจในการเกษตรพื้นที่จำกัด และอีกสิ่งหนึ่งซึ่งขอยกตัวอย่างก่อนจะพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยไม่ตัดสักสิ่ง คือปี 2559 มีงานศึกษาเกี่ยวกับการตลาดราคายางพารา และก็เหมือนกรณี “Net To Dish” ในกรณีของปลา เชื่อว่ามหาวิทยาลัยมีการทำงานที่มีมาตรฐานและบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น มอก. กรมวิชาการเกษตร และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานงานเกษตร อีกคำถามคือมหาวิทยาลัยเคยคิดจะศึกษาวิจัยเรื่องพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ที่กำลังเป็นที่นิยมคือ มะเดื่อฝรั่งหรือไม่ เพราะจะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเกษตรอีกมาก และเคยคิดจะพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สตอเบอรี่ ให้มีขนาดที่ใหญ่ กรอบ และรสหวานขึ้นกว่าเดิมหรือไม่ เพราะปัจจุบันคนไทยหันไปบริโภคของต่างประเทศกันแล้ว มะม่วง พุทราไข่เต่าไม่รู้จักกันแล้ว ไปบริโภคเชอรี่นำเข้าจากนิวซีแลนด์ ที่ราคาในสิงคโปร์ก็โลกรัมละ 1,000 กว่าบาทเท่านั้น ซึ่งเป็นผลไม้ที่ประเทศไทยปลูกยาก ส่วนเชอรี่จากจีนที่กรอบๆ ที่นำเข้ามาก็โลกรัมละแค่ 120 บาทเท่านั้น อีกอย่างคือผมกำลังทำ Plant To Dish ของห้าง จาก Research To Dish ผมเป็นคนชอบต้นไม้มาก มีคนเอา “กล้วยไม้เหลืองจินตपुर” มาให้ขอลามอีกสองเรื่องคือ 1) เป็นไปได้ไหมที่จะทำเรื่องมะเดื่อฝรั่ง หรือทำกันแล้ว 2) เพราะเห็นการเคลื่อนย้ายแรงงานยุโรปตะวันออกเข้าไปเก็บสตอเบอรี่ไม่ในอังกฤษ จึงมีคำถามว่าทำอะไรให้ที่เชียงรายหรือภาคเหนือทำสตอเบอรี่ขายให้ได้มูลค่าสูงๆ เพราะเป็นผลไม้ที่มีคุณค่าอาหารสูง

ตอนนั้นมหาวิทยาลัยแม่โจ้กำลังปรับปรุงพันธุ์สตอเบอรี่โดยมีผู้เชี่ยวชาญจากญี่ปุ่นซึ่งตอนนี้อยู่ระหว่างการพัฒนาซึ่งมีกลิ่นหอม รสหวาน กว่าพันธุ์จากญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสตอเบอรี่อินทรีย์ และตอนนี้กำลังทำต้นกล้าสตอเบอรี่ในภาชนะโดยกำลังศึกษาหาธาตุอาหารที่เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงเพื่อการค้าในภาชนะที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ สามารถมาดูงานได้ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ส่วนมะเดื่อฝรั่งตอนนี้ที่

เชียงใหม่มีการปลูกเพื่อการค้าแล้วที่อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ โดยในส่วนของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่ทำงานร่วมกับเกษตรกรที่สูง ได้มีการปลูกมะเดื่อฝรั่งในโรงเรียน

11. กรณีของมะเดื่อฝรั่ง ขอให้มีการวิเคราะห์การตลาดด้วย หากมีเฉพาะการส่งเสริม โดยไม่เตรียมเรื่องการตลาดจะทำให้เกษตรกรเกิดความเสียหาย เช่นกรณีพืชเกษตรหลายๆ ตัวเช่นกระเจี๊ยบ ไม่ควรส่งเสริมอย่างไร้ทิศทาง อีกอย่างคือการวิจัยปรับปรุงพันธุ์ให้มีขนาดใหญ่ขึ้นของผลไม้, พืชหลายๆ ตัว ต้องระวังเรื่องการใช้หรือปนเปื้อน GMO เพราะเราไม่ส่งเสริม GMO เช่นเชอรี่จากแคนาดา อเมริกา ไม่แน่ใจว่าไทยมีระบบตรวจสอบมาตรฐานการนำเข้ากันอย่างไร ที่นำมาขายกันใน อตก. ลูกใหญ่ๆ อีกข้อที่ขอถามมหาวิทยาลัยแม่โจ้ในฐานะคณาจารย์เรื่องเกษตร จากการไปดูตลาดดอกไม้ในเนเธอร์แลนด์ ว่าเป็นไปได้ไหมถ้าประเทศไทยเราโลจิสติกส์ถึง สนามบินถึง จะสามารถเปิดตลาดไม้ดอกขาย ไม่ใช่ว่าถามถึงฟาร์มแล้วต้องไปหาที่ตลาดไม้ดอกไม้สิงคโปร์ หรือกรณีดอกไม้ที่มีมูลค่าเพราะเหมาะสมกับความเป็นอยู่และพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของคนสมัยใหม่ จำพวกไม้กระถาง ไม้บอนดาตฟ้า ไม้ดอกแนวตั้ง เช่นดอกไฮยาซิน (ไฮอะซินท์) ซึ่งมีทั้งสีขาว ชมพู แดง ดอกทน ราคา 120 บาท/ต้น เหล่านี้ก็ควรมีการส่งเสริมการปลูกการตลาดให้มากขึ้น

12. ขอให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ช่วยไปศึกษาว่าพื้นที่อำเภอแม่แจ่ม สามารถปลูกต้นไม้อะไรได้ผลดีบ้าง

สรุปข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อคำถามของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 ในการพิจารณา

แผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษา

เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2559

แผนบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษาที่มีกระทรวงศึกษาธิการเป็นเจ้าภาพ ซึ่งเพิ่งจะเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 เป็นปีแรกนี้ยังเป็นเหมือนกับแผนที่มีการนำมารวม ประติดปะต่อกันของโครงการ/กิจกรรมหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งยังมีการระดมความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดทำในระดับที่ไม่มากเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามนับเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี โดยในปีต่อไป ขอให้มีการจัดทำแผนบูรณาการที่มีส่วนร่วมมากขึ้น และบางเรื่องที่มีกิจกรรมในลักษณะงานประจำ ควรนำไปไว้ในแผนงานพื้นฐาน ให้มีการจำแนกเนื้องานระหว่างแผนงานพื้นฐาน กับแผนงานบูรณาการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับการกำหนดตัวชี้วัดที่ต้องสะท้อนถึงผลลัพธ์ที่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ โดยมีความเป้าหมาย และกรอบเวลาที่ชัดเจน โดยจะได้มีการหารือร่วมกันระหว่างคณะกรรมการฯ สำนักงบประมาณ กพร. และหน่วยงานเพื่อหาคำตอบเป้าหมายการให้บริการ และตัวชี้วัดอีกครั้งในส่วน of กระทรวงศึกษาธิการในวันที่ 17 สิงหาคม 2559

ในการพิจารณาครั้งนี้คณะกรรมการฯ เห็นควรให้มีการเกลี่ยงบประมาณไปยังโรงเรียนในสังกัดตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) ในวงเงินประมาณ 50 ล้านบาท โดยมอบหมายให้กระทรวงศึกษาฯ พิจารณาเกลี่ยจากงบประมาณของหน่วยงานอื่นๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาฯ เพื่อเป็นการกระจายโอกาส และลดความเหลื่อมล้ำ